

kerne maa og skal udtyndes, hvis Plantebestanden og dermed Udbyttet ikke skal lide derunder. Som Arbejdsforholdene i Øjeblikket ligger, er derfor Polakkernes Tilstedeværelse efter min Formening ikke unødvendig. At disse Mennesker kender Forskel paa og iagttager denne Forskel f. Eks. mellem en Roeplante og en Agerkaal, ja, det tjener dem kun til Ære, synes jeg; Skoleundervisningen i deres Hjemland kan sikkert ikke, heller ikke hvad Botanikken angaar, siges at staa forud for den, der gives her hjemme. Dertil kommer endvidere den umiddelbart fremtrædende psykologiske Forskel, der viser sig i, at vore egne Arbejdere, i hvert Fald de organiserede, indstiller Arbejdet midt paa Eftermiddagen for maaske i den sidste Kvart at nyde en Cigaret, læse en Roman eller befare et Vejstykke paa en Cykle.

Maa jeg dernæst rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart: Hvornaar kan man vente, at den saakaldte Næringskommission af 13. Maj 1921 vil afslutte sit Arbejde og afgive Betænkning? Den Næringslov, vi nu har, daterer sig fra den 29. December 1857 med Ændringer af 27. Maj 1873; den tiltrænger ifølge sin Alder i allerhøjeste Grad en Revision, idet mange af Bestemmelserne i den er lige saa forældede som selve det Sprog, hvori den er skrevet.

Maa jeg i denne Forbindelse ogsaa rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Ude paa Landet, hvor jeg er bedst kendt med Forholdene, afholdes Aaret rundt en Masse Auktioner, snart af en, snart af en anden tilfældig Mand, der sikkert derved skaber sig en god økonomisk Gevinst. Der er jo nemlig altid et vist Publikum, der har den ejendommelige Mani at skulle købe paa en saadan Auktion, fordi de tror dær at købe billigt, medens andre maaske gør det af den Grund, at de vanskeligt kan erholde Kredit hos deres Købmand, men lettere opnaar det ved en Auktion, hvor Betalingen for det købte er lettere og billigere at inddrive for vedkommende Sælger eller Auktionsholder. En saadan Kredit maa jo imidlertid altid betales, og betales dyrt, i Form af en Overpris for det, der købes. Men hvem giver Tilladelse til Afholdelse af disse Auktioner? Er det Politimesteren i de forskellige Politikredse, eller afholdes saadanne Auktioner uden nogen som helst Tilladelse? Begge Muligheder synes mig ifølge Næringsloven lige ulovlige, naar det vel at mærke ikke er en Haandværker, Fabrikant eller handlende,

der foranstalter Auktionen. I Lov af 23. Maj 1873 § 6 hedder det, hvis jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa citere: „Haandværkere, Fabrikanter og Handlende ere ikkun berettigede til paa det Sted, hvor de have Borgerskab eller Næringsbevis og have drevet Næring mindst 1 Aar, at lade Varer forhandle ved offentlig Auktion, og derhos alene de Varer, som de ellers ere berettigede til at falholde, og i de samme Kvantiteter“. Deraf synes det mig tydeligt og klart at fremgaa, at kun Haandværkere, Fabrikanter og handlende har Ret til at afholde Auktion og endda kun, hvis de har drevet Næring i mindst et Aar. For saa vidt denne min Opfattelse er rigtig, bliver denne Bestemmelse imidlertid ikke overholdt. Jeg kender i Hundredevis af Tilfælde af den Slags Auktioner, som snart en, snart en anden iværksætter, Folk, der aldrig har løst Næringsbevis eller nogen Sinde drevet Forretning som Købmand eller lignende. Man engagerer sig simpelt hen med en Øvrighedsperson, paa Landet med en Dommerfuldmægtig eller lignende, der som oftest afholder Auktionen og indkasserer Beløbene, hvad der i de fleste Tilfælde er en glimrende Gevinst for vedkommende, der samtidig er medansvarlig for at sætte Ulovligheden i System. Og hvad sælges der saa paa disse Auktioner? Ja, undertiden alt, lige fra Kolonialvarer, Isenkram, Arbejdsredskaber, Fodtøj og Beklædningsgenstande til gamle, værdiløse Cykler og meget andet, ja, der kan næsten ikke nævnes den Ting, der ikke falbydes paa disse Auktioner. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister: Med hvad Ret afholdes disse Auktioner? Mig forekommer det rigtignok at være uden nogen som helst Ret og ganske i Strid med den gældende Næringslov. Købmænd, Fabrikanter og handlende, der har betalt deres Næringsbevis, er jo ikke tjent med at blive paaført en Konkurrence som den, der ved disse Lejligheder paaføres dem. Ved en kommende Revision af Næringsloven, en Revision, der efter min Formening haardt tiltrænges, maa det paa det Omraade skarpt præciseres, hvem der har Ret til at afholde disse Auktioner, og hvad der maa forhandles paa dem.

De Spørgsmaal, jeg her har rettet til de forskellige Ministre, vilde jeg være meget taknemmelig for at faa Svar paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.